

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput X. De singulari devotione Sor. Joannæ erga Vener. Sacramentum,
deque gratiis, quas in hoc illi Majestas Divina contulit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

CAPUT X.

*De singulari devotione Sor. Joannæ
erga Vener. Sacramentum, deque
gratis, quas in hoc illi Ma-
jestas divina con-
tulit.*

AD virtutum classem pertinent etiam illæ, quæ passim devotiones nuncupantur, sed quod bona hæc opera ad obsequium divinum, quod externis etiam actibus colendæ Majestati divinæ servit, eamque adorat, veneratur & laudat. Has inter est devotio erga Ven. Sacramen. non præcipua dumtaxat, sed & fons atque origo cæterarum omnium devotionum. Quippe secundum doctrinam subtilis Doctoris scoti altissimum istud mysterium ac Sacramen. Sacramentorum in Christi fidelibus venerationem, reverentiam, devotionemque, suscitatur, quam Christo Servatori nostro debemus. Doctrina hæc perspicue & actualiterque in Venerabili nostra Sor. Joannæ à JESU MARIA eluxit, quæ omne id, quod in se sanctum fuit, constanti ad sanctissimum istud Sacramentum devotione obtinuit & conservavit. Erat illa teneris ab annis instar solsequijs, dum videlicet Sponsa D. divini solis hujus, sublimissimique mysterij radiorum amore capta, nunquam non, quoad fas esset, ad eum oculos converteret, tanquam scopum omnium suorum appetitum. Cum in Chorum advenisset, ibant non solum oculi, sed & cuncti sensus ac potentia ejus ad tabernaculum, in quo illa expressè ac dilucidè Corpus Chri-

sti oculis animæ intuebatur, & quidem certitudine claritateque majore, quam si corporeis illud oculis contemplata fuisset. Non tamen eodem semper modo Dominum videbat. Aliquando Salvatorem conspiciebat specie infantis, nonnunquam adepti maturam ætatem viri. Nunc apparebat ei vulneratus, mox gloriosus, aliàs in Columbæ forma, vel Agni. D. Chrysologus Ser. de Nat. D. ait: Quandoquidem DEUS homines amat, & summè amat, imò ultra omnem modum amat, quod etiam eam ob rem, juxta Officij sui modum, se transmutet atque diversimodè visendum præbeat, ut variè illos benedicere & excitare queat. Imò, quod plus est, dum famula ejus Joannæ rei divinæ interesset, aut coram Venerabili Sacramento versaretur, prodibant statim modo ac usu nitescentes, supraque modum collucescentes radij à Ven. Sacramento foras, quibus cor animamque illius, veluti sagittis Dominus transfigebat, sponsaque ejus Joannæ suavissimâ divini hujus ignis vi in modum Phœnicis conflagrabat, & gloriosè coronabatur dum divinus de illa triumphat Amor.

Calor iste divini amoris incendij præquam dulcis, fortis & actuosus, caput & origo erat inexplebilis famis cupiditatisque divini hujus edulij. Quia verò in eo Parthenone non petittebatur nisi bis in hebdomade ad S. Communionem accessus, profundâ suâ humilitate palliabat mortificationem desiderij, quo in S. Communionem ferebatur; Tantoque minus in hoc prærogativâ quampiam usurpabat, quanto majorem virtutis ha-

G g be

*diversis modis in SS. Sacramen-
to Joannæ
visendum
se præbet
Christus.*

*S. Altaris
Sacramen-
tum quid in
fidelibus o-
pereatur.*

bebat præminentiam. Quam verò id acceptum divinæ fuerit Majestati, jam nunc declarare est animus. Apparuerat illi aliquando Christus Angelis suis comitatus, erat Dominus veste sacerdotali amictus, gerebatque lancem seu patellam cum S. hostia sacrosanctis suis manibus, acceditque ad sponsam suam, alloquitur itidem illam summâ dulcedine ac dilectione. Sponsa mea suscipere me vis, an non? Dic mihi utrum habere velis, ego namque statui tuo placito obsequi, Mi sponse, respondet sponsa, notum est tibi desiderium meum, cupiditas aviditasque nec non & anxietas, quam ego sustineo tui potiundi & suscipiendi gratiâ. At nolim ego id fieri crebrius, quàm spiritualis Patris mihi est præscripturus. Sine igitur me ardorem istum, sicim istam, angustiamque pati, nam in nullo ego à sancta mea societate me alienam esse volo, cum certa certum esse id, quod agit communio, esse sponsum istud Regi Altissimo arrisit usque adeò, ut eam suavissimis benignissimisque oculis blandè intueretur, ac diceret: Sponsa mea, summo mihi obedientia tua fuit gaudio. Confide in me, nusquam ego tibi deerò. Suscipe me spiritali modo. hoc etenim tibi nemo vetare potest, nemo impedire; tumque visura es, quid ego agam. Quod verò egit Majestas ejus, fuit, quòd in cunctis spiritalibus communionibus ejus, amorem illi singularem demonstrârit, mirrosque ac raros favores indulserit. Balneabat Abluebaturque nonnunquam sponsa Christi ab eo in sanguine

acigne. Sentiebat illa per animam suâ quasi validos præcipientesque torrentes lucis meare, quibus illustrabatur simul & cremabatur, perinde atque ardentes solis radij Crystallum non modò penetrant sed & illustrent. Aliàs sinebat sponsam suam per vultus lateris sui in se introire, ubi illam SS. sanguine suo potabat. Ut verò sponsa Joanna in Cœlestem istam Cellam vinariam introducta fuit, ad libitum bibebat de vino, quod germinat Virgines. *Zach. 9.*

Præparatio ejus ad actuale Sacramentalemque Communionem fiebat ab ea summa cum diligentia. Erat tamen humilitas ejus sui que vilipensio tam ingens, ut nulla unquam præparatio sufficere posset, imò teneræ illius Conscientiæ pavor erat adeò vehemens, ut Dominus ipse animare illam debuerit. Quâdam vice instante jam S. Communione sequentibus Dominum verbis alloquitur. Nescio equidem, Domine, quo pacto ego ad te venire audeam; indignitas mea est nimis magna, reperioque me vehementer pudore suffusam. Tandem tamen accessit eò sicut aliâ, dumque, uti consuetum est, illa profert verba, Domine non sum digna, ut intres sub te dū meum, respondit ei Dominus. Si tu digna non es ad me accedere, ego profectò sum dignus ut ad me venias. Quidnam vis? Visne me deserere? Aliâ vice cum ad S. Communionem similiter se præpararet, ad Dominum inquit: Rex meus, quâ hoc faciendum est? Quonam pacto possunt duæ res extremæ tantopereque ad versæ coire, tu ipsa puritas, ego pura, puta impuritas? Quâ ratione queant puritas &

Quanti Jo-
anna ipse
Christus
Obedienti-
am faciant.

Quid spiri-
talis in ea
effecit
munio, qui
Christus illi
frequentat
dam suam.

Joanna ad
Eucharisti-
am accedens
humilis.

& impuritas copulari unumque fieri. Age mi sponse, si tuo sedit animo, ut hæc indigna sponsa tua, tuæ accumbat mensæ, tum amplius & amplius lava me à multiplici iniquitate mea, dona que mihi vestem nuptialem; tali ego ratione ad te accedam, aliàs neutiquam. Hisce prolatis sensit Sor. Joanna in anima sua prædulcem quendam Cœlestem succum, cujus virrute amore succensa, suavique supramodum robore sublevata, cumque Majestate divina est unita. Eâ unione peractâ, singulari tenerâque admodum amoris demonstratio-
ne Dominus ait, Columba mea, amica mea, sponsa mea, veni ad me, donabo te puritate, quam tantopere concupiscis. Quis ejusmodi divinâ invitatione ac pollicitatione contentus non sit? Erat nihilominus hujus Ancillæ illius humilitas tam magna, ut semper adhuc in timore versaretur. Eam obrem statuit Dominus clarè diserteque sponsam suam alloqui, eo-
que anxium illum timorem elimina-
re. Apparet itaque illi, atque de indig-
na quorundam peccatorum Commu-
nitione questus, ait, Quid tibi videtur,
filia, de prævaricatione mundi, quod
filii illi, quos ego Omnipotentia
mea creavi, vitâ meâ positâ rede-
mi, quos corpore ac sanguine meo
sustento, ad me accedant, meque non
in domo mea solùm sed ipsa etiam
mensa mea oppugnent? Quod tam
ingens stupor ac stoliditas reperia-
tur in mortalibus, ut indignè ad S.
Communionem accedant, ausintq;
Dominum, qui in æternæ lucis
throno dominatur, in sepulchrum
abominationis suscipere atque il-

lic collocare? Cumque David pro-
phetârit mortuam carnem meam
corruptionem haud visuram, cegar
ab hominibus vivens etiamnum vi-
dere corruptionem ac tangere: O
filia mea! Si me ita omnes recipe-
rent quemadmodum tu agis, Tu
eâ me puritate sumis, ut ab ingenti
illa contumelia atque dehonestati-
one mei relever, quam mihi in sa-
cra Communionem inferunt. Cum
igitur ego tantam in eo complacen-
tiam voluptatemque habeam, ne
committas ut me illâ prives.

Hisce atque aliis ejusmodi bene-
volentia testificationibus animata D.
Ancilla S. adibat synaxin ad susci-
piendam ipsius Majestatem. At ve-
rò magnifica procedentis pompa
comitatusque amplitudo, quæ illi
aderat, cum ad S. Communionem
accederet, satis enarrari nequit.
Quatuor Seraphici Spiritus qui ejus
assistentiæ à DEO ore ordinati,
semper accensis cereis præ-
bant; uno ex latere respabant eam S.
Michael & Gabriel cum innumeris
aliis cœlestibus Geniis. Ex altera parte
erat D. Patriarcha Joseph cum Sanctis
Dominico & Francisco, Clara & Te-
resia, ingentique aliorum utriusque
sexûs Divorum numero. Hâc tam
in gloriosa societate procedebat Sor.
Joanna ad S. Communionem. Cum
ergò Altissimi sponsa in corpus suum
sanctissimam Eucharistiam susciperet;
sæpenumero percipiebat in ore atque
palato, suavem valdè succum in expli-
cabilis cujusdam suavitatis, Mane-
batque internè cum DEO colle-
cta, atque in ea collectione intue-
batur animam suam, quasi è pu-
rissi-

*Pompa quâ
deduceba-
tur ad S.
Synaxin Jo-
anna.*

*Christi D.
quærela de
indigna cõ-
munionem
peccatorum*

rissima Crystallo tabernaculum. In medio divini illius habitaculi sacrosanctum susceptum à se intuebatur Sacramentum, supra omne solis jubar coruscans. Quis porro edicere queat, quid divinum hoc lumen in ea operabatur? Sol in sua Cœlesti sphaera producit aurum in terris, quid ageret, si metallicas intra fofas veniret? Quid igitur non ille sol Justitiæ Christus D. egerit in corde sponsæ suæ? Non ille in illa aurifodina terram sponsæ suæ ad supremum usque Cœlum elevavit. Talium itaque gratiarum ejus Majestas compotem Joannam faciebat, quæ non perpetuæ solum sed miræ, exoricæ, raræque etiam essent. Emultis unam duntaxat loco cæterarum enarrabo.

*admirabiles
gratia quas
in S. Communione
percipiebat.*

Erat aliquando à Sacrosancta Eucharistiâ perceptâ, Sor. Joanna in societate Sanctissimi Dominici ac Francisci in Cœlum sublata. Videbat in hujus Cœlestis Hierosolymæ medio super sublimem valde thronum Spiritum Sanctum, qui suavissimis eam verbis est allocutus. „Filia mea, in sanctissimæ Trinitatis „nomine spiritus connubium, quod „cum DEO iusti confirmare con- „cludereque so. Hæc ubi divi Dominicus Franciscus audire, Regiâ sponsa Joannam veste induerunt, caruicemque pallium ei circumdedit, quod pretiosissimis elaboratum gemmis undique tralucebat: Gemmarum quolibet radiabat ut sol. Tum pennam attulere cum atramentario, ac nitente admodum membranâ, supra quam ista dextræ DEI digitus hæc exaravit:

Ego Spiritus S. qui à Patre Filioque procedo, dico: quod ego nomine trium, qui unus tantummodò DEUS sumus, confirmem spiritale conjugium, quod nobiscum iniit Joanna, quod tantundem sonat atque gratia. In hujus veritatis fidem hæc ce nomine meo subscripsi. Ego Spiritus S. Ut ergo litteræ istæ confectæ fuere, Angelorum unus eas clausit atque obsignavit, deinde verò in corde Joannæ sponsæ Altissimi reposuit. Ab eo die adeò illa mutata sibi dissimilis, inque DEUM tota transisse visa est, ut seipsam haud nosset. Tales elargitur DEUS gratias illis, qui eum dignè suscipiunt. Bonum mortaliū, juxta præclaram S. Pauli ad Rom. c. 3. v. 14. doctrinam, situm non est in commensationibus, & sensuum oblectamentis, sed in devotione ad suscipiendum D. JESUM Christum, qui uti Concil. Trid. sess. 13. loquitur, in divino isto atque altissimo Sacramento, mortalibus divinitatis thesauros dilectionisque suæ divitias, cum vera libertate communicat.

CAPUT XI.

De intima devotione Sor. Joannæ erga Sanctissimam Virginem MARIAM.

B Aldus Jurisperitorum præcipuus, asserit, cum Regina quæpiam Principem juvenem filium suum nobiliæ cui personæ conjungit, Virginem ejusmodi in filiam Reginæ illius evadere, idque arctiori etiam